

Bernardus Imper Cantica Sermon v^o

Ostige fontem et fluminem omni mare est
 virtuti et scientiarum dominus iustus. Quis
 enim dominus virtuti nisi et ipse rex glorie. Et
 et iuxta dicitur cantica. Idem ipse scientiarum dominus
 est. Continencia carnis. cordis industria. volu-
 tatis cunctatio. ex illo fonte emanavit. Non solum
 autem illa sed si quis callet ingenio si quis intet elo-
 quo si quis moribus placeat. inde est. inde scientie
 inde sapientie sermo est. Thesauri siquidem sapientie
 et scientie ibi omnes absconditi sunt. Quid casta co-
 ntilia iusta iudicia. scilicet desideria. Nomen ymuli fon-
 tes illius sunt. Quid si copre agrum secretis
 subtrahatis quod recessibus incessant. opera repetunt
 ut inde rursus ad visus usque nos iugiter et infati-
 gabili erumpunt obsequio. cur non etiam spirita-
 les vivit ut aqua mentium rugas non desinant pro
 fonti sine fraude et sine intermissione reddant
 ad locum unde exeunt revertantur. flumina gratiarum
 ut iterum fluant. Remittat celeste profluvium
 ad suum principium quo uberius terris refundat.
Qualiter inquit. Qualiter dicit Aplius. In omnibus
 gratias agentes. quicquid sapientie quicquid virtutis te
 habere confidit. dei virtute et dei sapientie profusa
 reputa christo. Et quis infamis aus ut aliunde pre-
 sumat. Nemo plane adeo ut et phariseus gratias
 agat. tunc tamen iusticie laus non est a deo. N
 enim illa gratiarum actio si bene recolis evangelium
 gratiare eum facit. Quare quod quicquid in deo devotum
 sonuerit. cordi non sufficit exultare tuorum apud tuum

Callet
 elact

X Intet
 clare loquitur
 ut candet
 in loquela

De gratiarum
actio pharisei.
recolis. Whel
averduthes.

qui alta a longe cognoscat Deus a phariseo
non iride. Putas tu aliquid habes qd no acci-
pisti. Nichil inquit et ideo gras refero largitor.
Si omnino nichil ergo n' merito preestit i te vlla
vt illa de quibus gloriaris acciperes. Quid r si fa-
tearis primo quidem frustra inflaris aduersus
publicanum qui ideo non habet ut tu qz no acci-
pit ut tu. Deinde vide etia m no tu integ do-
na sua resignes deo r tibi inflectens aliquid
re gloria et honore ipius merito fraud' arguas
r fraudis m deum. Si em de hys q iactas ex
te tibi quippiam forte arrogares falli te magis
q' velle fraudare credere et errore corrigerem.
Nunc vero qz gras agendo probas te nichil t'
tribue sed dona dei esse tua merita prudenter
agnoscere, tertio ceteros asserendo probas te
quod m ce r corde locutus sis, altero quodas in
gram meditatio, altero veritatis vsurpatis glaz.
Non em iudicares publicanum contempnend' esse
pre te si non te pre illo honorand' teneres. Et
quid rudes aplo presarbeni r dicit soli deo ho-
nor et gloria. Quid angelo distinguenti r do-
centi quid sibi recte placeat deo r quid parti
q' dignu' hominibz. Nam gloria m excelsis do-
mquit. Et m tra pax hominibus bone volutat.
Certe q' phariseu augente gras labijs quidem
honorare deum cord' aute sententia se. Sic v'
su quoda magis q' sensu vel affu psonare m
ore multoru gratiarum actione aduertere est
m tm vt homines sceleratissimi ad queq' fla-
gicia r fatimora sua solerint deo gras agere.

quos bene prospere q̄ ut quidē ip̄i sapiūt resserūt
 sibi in adimpletione p̄uersarum voluntatū suarū
Audi verbi gr̄a forem tū imp̄e machinatiois
 male cupitū manipulum reportaret exultātem
 et diceret. Deo gr̄as nō inanes vigilas feci noc-
 tuū labore meū non perdidī. **E**milie q̄ homi-
 nem interfecerūt nōne gloria z refert gr̄as q̄
 spualit̄ aduersus emilium a de hoste se vindica-
 uerūt. **E**t nichilom̄ adulē tripudians gestu-
 andris in dei laudes q̄ diu optato ḡcubitu tan-
 tem potitus sit. **N**on om̄is gr̄arum actio ac-
 cepta est deo n̄ que de cordis pudica z m̄ra sim-
 plicitate procedit. **P**udica sane dixerim p̄t̄ eos
 qui de malis actibus suis gloriant̄ deo gr̄as dicit̄
 solent q̄ deus in ore p̄orum letē tū male fete-
 runt z exultant in rebus pessimis. **A**udiat qui
 huius est. **E**xistimasti inique qd̄ rō tui filis.
Accipiam te z statua cont̄ facie tuam. **V**erba
 vero aduersi propt̄ **S**peritas q̄ deū de homi-
 nis sed verbote gl̄orificantes corde it̄met qd̄ oel
 prebuerant z qm̄ dolose agunt in officū eius.
 inueni iniquitas v̄as ad odiū. **I**lli imp̄e ma-
 la deo yti deo bō fraudulent̄ intorquet sibi. **E**t
 quidam p̄mū rō tam stultū tam q̄ seculare at
 quodammodo etiā bestiale vt m̄te non habea de
 ip̄o monē vos. **E**terū sequens eligōsis maerē
 z sp̄ritualibus v̄ris m̄suar̄ solet. **M**agna z v̄ra
 virtus p̄fct̄ est vt maḡ h̄z opante magnū te mes-
 tias z m̄ifesta om̄ibz tua te solū late s̄itate an-
 rabile te appare z ḡtēribile te iputat. **H** ergo ip̄o
 virtutibz mirabilis iudico. **I**dem infra i. eodē s̄mone.

Tripudians i. deo
 laudes deferens
 q̄ victoria. **A**
 plaudens manus
 in laude dei.

Omnis igitur de bonis multiformis gratie apparet
in nobis referat ad ipsum laus laudabilem si-
quidem misericordie auctore liberatore et largitore Id quod
non fuit quodmodum ab oportuit nisi sola consuetudine
sicut a secularibus sed nec quodam necessitate ut iuncta
secedis oneribus applicat sed sicut debet sincerita-
te fidei deuotione sollicita humilitate gratia sed non
dissoluta Immolantes itaque hostia laudis et redemptores
vota nostra de die in die regemus omni vigilancia iu-
giter sensum vsui affectum sensum exultationem afflu-
entiam exultationem humilitatem gratiam liber-
tatem humilitati quo interdum liberis purgare me-
tis passibus procedamus et excedamus per multitudine
quasdam affectiones spirituales leticias in iubilis
amentatibus in lumine dei in suauitate in spiritu
sancto probantes nos comprehensos in his quos
propheta intuebat cum dicit Domine in lumine
voluntatis tuae ambulabunt Et in nomine tuo exultabunt
tota die et in iusticia tua exultabunt

Et ille ubi supra

Omnis fides et sapientia quae oblatum conuenit et illatum
amperium sibi inflertur ad comodum ut inde fiat
mansuetior ad correptionem Inde patientior ad labo-
rem ardentior ad amorem in sagacior ad cautelam
Inde humilior pro consuetudine Inde acceptior per veritatem
Inde ad obediendum paratior Inde ad gratiam actus
deuotionis ac sollicitior